

rede deels er bestemt i Lovgivningen, deels i de allerfleste Tilfælde finder Sted, nemlig at den Beslutning, der tages i Communalbestyrelsen, meddeles vedkommende overordnede Autoritet ikke i en Erklæring fra Magistraten og i en anden fra Borgerrepræsentationen, men i en samlet Erklæring, og den meddeles som oftest, eller bår i alt Fald meddeles, ved en Udskrift af Communalbestyrelsens Forhandlingsprotokol. Naar nemlig Dyrigheden og Borgerrepræsentationen forhandle Sager, skeer det jo til en Forhandlingsprotokol, og Meddelelsen af en Udskrift deraf indeholder altsaa en Garanti for, at ingen af Parterne vil kunne indsende Andet end, hvad der er vedtaget under Forhandlingerne. Desuden forekommer det mig heller ikke, at en saadan Bestemmelse som den her af Udvalget foreslaaede paa nogen Maade har sin Plads i det Lovudkast, der her er under Forhandling, hvilket jo alene indskrænker sig til de communale Valg. Skulde en saadan Bestemmelse optages i Loven, vilde der visstelig være mange andre, som det ogsaa kunde være ønskeligt at faae optagne, og jeg kan derfor ikke Andet end troe, at det vilde være rigtigst, — og det vil maaskee ogsaa det ærede Udvalg finde i sin Orden efter disse Udtalelser, naar jeg derhos erklærer, at det er min bestemte Hensigt at virke til, hvad jeg formaar, at en saadan bestandig og Samvirken imellem Dyrigheden og Borgerrepræsentationen finder Sted — at Forslaget frasaldtes. Under enhver Omstændighed maa jeg ansee det for overmaade lidet adæqvate, at en saadan Bestemmelse optages i en Lov, der overskrives og alene har til Hensigt at træffe Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser om de communale Valg. — Med Hensyn til det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 8 og Nr. 9 finder jeg mig ikke foranlediget til nogen videre Bemærkning; at den deri foreslaaede Affattelse er correctere end Udcastets, skal jeg imidlertid ikke nægte.

Ordføreren: I Anledning af den ærede Underrigsministers Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar han for det Første meente, at der ikke vandtes Noget derved fremfor det, der allerede er bestemt i Anordningen af 24de

October 1837, saa vindes der dog for det Første det, at medens § 1 i den nævnte Anordning kun giver de mere betydnende Kjøbstæder Afgang til at faae Raadmænd, giver Forslaget enhver Kjøbstad Afgang dertil. Det er altsaa den hele Befolkning i alle de mindre Kjøbstæder, Forslaget vil give Afgang til at erholde, hvad nu kun de mere betydnende have. Naar den ærede Minister dernæst meente, at denne Bestemmelse skulde i en vis Henseende være en Indskrænkning i det hidtil Gjældende, saa kan jeg heller ikke indrømme dette. Nu vil der kun kunne blive Spørgsmaal om borgerlige Raadmænd i en Kjøbstad, naar Regjeringen finder, at der er Anledning dertil, og altsaa har indhentet Oplysninger fra de communale Autoriteter. Ifølge det nu Bestaaende er det vel ikke de communale Autoriteter forbudt at ansøge derom; men det er ikke sagt i Anordningen, at de have Ret dertil. Her staaer imidlertid, at Sagen bliver at sætte i Bevægelse fra Communens Side, og det er altsaa den, der har at gjøre det første Skridt til at faae borgerlige Raadmænd. At der skulde være en Indskrænkning med Hensyn til de Betingelser, der ere stillede, for at det kan skee, maa jeg indrømme; men jeg troer paa den anden Side, at Udvalget, idetmindste den større Fleerhed af samme, har anseet det som en Fordeel, at denne Indskrænkning finder Sted, idet det staaer klart for os, at det ikke i alle Kjøbstæder vil være absolut ønskeligt at faae borgerlige Raadmænd, og at det rettest maa overlades til Borgerrepræsentanterne og Beboerne i det Hele at afgjøre, under hvilke Omstændigheder og Forhold det for hver enkelt Kjøbstad især kan ansees ønskeligt at faae saadanne. Det er netop med Overlæg sat, for at ikke en Kjøbstad imod sine Beboeres eller sin Repræsentations Villie, uden at denne har gjort Skridt til noget Saadant, skulde faae borgerlige Raadmænd. Man har ikke villet, at det skulde være Noget, der skulde blive almindeligt; men man har kun villet give en bestemt Afgang dertil paa saadanne Steder, hvor det maatte findes rigtigst og ønskeligt. Borgerlige Raadmænd ere under visse Forhold slet ikke ønskelige. Hvor der saaledes er et godt og velvilligt Forhold mellem Byfoged og